

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző: .

Telefon:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 254/2015. (VI. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény – a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos beadványában előadta, hogy *-n képviselő-testületi ülés volt a városházán, amelyen részt kívánt venni mint állampolgár, és mint internetes újság szerkesztője. A Panaszost ezen szándékában ismételten megakadályozták, és az általa kihívott rendőrök sem intézkedtek annak érdekében, hogy bejusson az ülésre.

A panaszos hivatkozott az Adatvédelmi Biztos két állásfoglalására (amelyek rögzítik, hogy „*a nyilvános képviselő-testületi üléseken kép- és hangfelvétel készítésére irányuló kérelem közérdekű adat megismerése iránti kérelemnek minősül, melynek az önkormányzat köteles eleget tenni*”) és arra is, hogy a képviselő-testület hatályon kívül helyezte azon rendeletét, amellyel korábban megszabták azt, hogy kik lehetnek jelen a testületi ülések ideje alatt az ülésteremben. (A Panaszos idézte az önkormányzat szervezeti és működési szabályzatáról szóló rendelet (a továbbiakban: SzMSz) * §-át, miszerint „*a képviselő-testület ülése nyilvános*”). Ezen kívül beadványában a Panaszos arra is kitért, hogy a Kúria Köf.5.036/2012/6. számú határozata kimondja, hogy „*a képviselő-testület ülését csak olyan helyiségbe lehet összehívni, amely nyitva áll bárki számára, a helyiségbe való bejutásnak nem lehet feltétele külső engedély (...)*”.

A fentiek ellenére a panaszost *-n a városháza bejáratánál ismét feltartóztatta egy közterület-felügyelő és két biztonsági őr, és arra való hivatkozással nem engedték tovább, hogy az ülőhely a meghívottaknak van fenntartva, és majd ők megnézik, hogy maradt-e ülőhely. Erre vonatkozóan a jegyzőtől és a polgármestertől kaptak utasítást.

A panaszos véleménye szerint a képviselő-testület törvénytelenül működik, a polgármester a jegyzővel együtt tudatosan akadályozza a népképviselői szerv jogszerű működését.

A panaszos rendőri intézkedést kért a jogsértő állapot megszüntetésére, de a kitérő rendőrök nem voltak hajlandók alaposan megismerni azon tényeket, amelyek alapján a panaszos szerint intézkedniük kellett volna. A panaszos megítélése szerint a rendőrök nem akartak, illetve nem mertek eljárni, mert a Rendőrkapitányság polgármesteri befolyás alatt áll. A panaszos szerint azzal, hogy nem engedik őt részt venni a képviselő-testületi ülésen, felmerül a hivatali- és közérdekű adattal való visszaélés, valamint a személyi szabadság korlátozása bűncselekmények megalapozott gyanúja.

A panaszos beadványában rámutatott arra, hogy a bizottsági ülések nem önkormányzati rendezvények, hanem nyilvános ülések, amelyek a törvény értelmében bárki számára látogathatók.

A panaszos hivatkozott Magyarország Alaptörvényének XXVII. cikk (1) bekezdésére, amely szerint „*mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához*”. A bírói gyakorlat szerint pedig (BH 1984. 46.) megvalósulhat a személyi szabadság megsértése akkor is, ha az elkövető a sértettet meggátolja abban, hogy az útját folytassa.

Mindezek alapján a Panaszos a Panasztestülethez írt beadványában annak megállapítását kérte, hogy a közterület-felügyelő és a biztonsági őrök jogtalanul akadályozták abban, hogy az épületben szabadon mozoghasson, és az ülésterembe bejusson. Ennek okán pedig a rendőröknek a jogellenes magatartást meg kellett volna szüntetniük. A Panaszos véleménye

szerint a népképviselői szerv zavartalan működését zavarták a biztonsági őrök, a közterület-felügyelő, a jegyző és a polgármester azzal, hogy a képviselő-testületi ülésen való részvételét megakadályozták.

A beadványban foglaltak szerint a Panaszos a rendőri intézkedések kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

- 1.) a Panaszos bejelentései alapján a rendőrök nem tettek semmit a jogsértő állapot megszüntetése érdekében,
- 2.) a kiérkező rendőrök nem voltak hajlandók alaposan megismerni azon tényeket, amelyek alapján intézkedniük kellett volna,
- 3.) a közterület-felügyelő intézkedésének jogszerűtlenségét, valamint
- 4.) a biztonsági őrök intézkedésének jogszerűtlenségét.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedésekkel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint XXVII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabad mozgáshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület kifejtette, hogy jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel annak vizsgálatára, hogy a közterület-felügyelő, illetve a biztonsági őrök milyen szakmai utasítások és normák alapján jártak el, illetve azoknak hogyan tettek eleget. A Panasztestület nem jogosult továbbá a jegyző egyedi és normatív döntéseit felülvizsgálni.

A Panaszos által a rendőrségre tett bejelentések tartalma a Panasztestület álláspontja szerint mindkét esetben intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. A rendőrség azon „mulasztása”, hogy nem tett semmit annak érdekében, hogy a Panaszos a képviselő-testület nyilvános ülésén részt vehessen, a Panaszos tisztességes eljáráshoz és szabad mozgáshoz való jogának sérelmét eredményezte.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Panasztestület megküldött állásfoglalására figyelemmel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos *-n, elektronikus úton előterjesztett panasza;
- a panasz tárgyát képező rendőri intézkedésről készült rendőrségi videofelvétel (2 db CD lemez);
- a panaszos által készített videofelvétel;
- a Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele;

- a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály vezetőjének jelentése.

IV.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A panaszos sérelmezte a közterület-felügyelő, valamint a biztonsági őrök vele szemben foganatosított intézkedését.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 26. §-a alapján „Akinek a felügyelő intézkedése, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette, panasszal fordulhat a rendőrséghez. A panasz előterjesztésére, valamint elbírálására az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”.

Az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 22. § (4) bekezdése szerint „Akinek az e törvény, a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény szerinti kényszerítő eszköz alkalmazása jogát vagy jogos érdekét sértette, az a) a személy- és vagyonőr esetében a személy- és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvényben meghatározott kamarához, b) az 1. § (1) bekezdés c)-l) pontjában meghatározott esetben a rendőrséghez fordulhat panasszal.”.

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény fenti rendelkezése alapján a közterület-felügyelő elleni panasz elbírálására azon – helyi – rendőri szervnek van hatásköre, melynek illetékességi területén az intézkedésre sor került.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 62/A. § (1) bekezdése alapján „Az intézkedést foganatosító személy- és vagyonőrrel szemben benyújtott panaszt az intézkedés helye szerint illetékes az alapszabályban meghatározott területi szervezet bírálja el harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint.”.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény fenti rendelkezése alapján a személy- és vagyonőr elleni panasz elbírálására az intézkedés helye szerint illetékes, az alapszabályban meghatározott területi szervezetnek van hatásköre.

A fentiek alapján az említett panaszok tárgyában jelen eljárás keretében – hatáskör hiányában – döntés nem volt hozható, ezért a közterület-felügyelőt érintő panasz a Rendőrkapitányság vezetőjéhez, a személy- és vagyonőröket érintő panasz pedig a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara megyei Szervezetéhez került áttételre.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások kapcsán álláspontom a következő:

1.) A Panaszos sérelmezte, hogy bejelentése alapján a rendőrök nem tettek intézkedést a jogsértő állapot megszüntetése érdekében.

a) Az intézkedési kötelezettség vizsgálata

Az Rtv. 13. § (1) bekezdésének első mondata úgy rendelkezik, hogy „*A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.*”.

A Panaszos ismerőse *-kor telefonon keresztül bejelentést tett a rendőrségre, amely szerint a Városháza épületében három sötét ruhás személy útját állta neki és a Panaszosnak, amikor szerettek volna részt venni a nyilvános testületi ülésen. Majd ezt követően a Panaszos is bejelentést tett telefonon a rendőrségre és elmondta, hogy súlyos törvénytelenések történnek: a jegyző részéről hivatali visszaélés gyanúja, az őket feltartóztató közterület-felügyelő részéről szintén ez a cselekmény, míg a biztonsági őrök részéről személyi szabadság korlátozása bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja merült fel. Törvénytelenül feltartóztatják őket, és ennek elhárítása érdekében kért rendőri segítséget. A panaszos * órákor újra bejelentést tett a rendőrségre és elmondta, hogy az élő video közvetítésen látta, hogy vannak szabad helyek az ülésteremben, ezért ismételt rendőri segítséget kér.

A Panaszos által tett bejelentés tartalma alapján – mint azt vonatkozó állásfoglalásában a Panasztestület is megállapította – a közrend védelme érdekében a rendőrség részéről felmerült az intézkedési kötelezettség fennállásának lehetősége, ezért a rendőrök kellő jogalap birtokában jelentek meg a helyszínen.

b) A rendőrök által a helyszínen tett konkrét intézkedések vizsgálata

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (3) bekezdése második mondatának első fordulata szerint „*A rendőr az életet, testi épséget és a vagyónbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni, (...)*”.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése alapján „*A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.*”.

A rendelkezésre álló dokumentumok és videofelvételek alapján megállapítható, hogy a panaszban említett napon a Városházán az alábbi rendőri intézkedések történtek.

A panaszos által a rendőrségi ügyeletre tett – bűncselekmények elkövetésére vonatkozó – telefonos bejelentést követően a Város Polgármesteri Hivatalánál * órákor másodmagával megjelent a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Járőr- és Őrszolgálati Alosztály vezetője (a továbbiakban: Alosztályvezető).

A jelentésben foglaltak szerint a helyszínen meghallgatták a bejelentőt, valamint a társaságában lévő – a rendőrségre korábban szintén telefonon keresztül bejelentést tevő – is, aki elmondta, hogy a nyilvános képviselő-testületi ülésen kívánnak részt venni és felvételt készíteni, ezért kérte a rendőrt, hogy tegye ezt lehetővé. A Panaszos mindezt azzal egészítette ki, hogy aznap ügyfélfogadás is van, és előre jelezte a jegyzőnek, hogy egy jegyzőkönyvért be fog menni.

Ezt követően az Alosztályvezető felvilágosítást kért a jelenlévő közterület-felügyelőtől, aki azt a tájékoztatást adta, hogy * órától képviselő-testületi ülést tartanak, ezért a jegyzőtől azt az utasítást kapta, hogy ne engedjen fel ügyfelet az emeleti szintre, mivel az önkormányzat SzMSz-ében foglaltak szerint ezeken a napokon nincs ügyfélfogadás. A képviselő-testületi ülésen korlátozott számú ülőhely áll rendelkezésre, ezért a meghívott vendégek érkezéséig – akiknek személyéről a közterület-felügyelő egy listát is mutatott – és a helyek feltöltéséig várnak, ezt követően tud a Panaszos és társa az ülésre felmenni, ha lesz még szabad hely. A testületi ülések nyomán követésére zárt láncú videó rendszeren keresztül van lehetőség.

A panaszos által készített videofelvétel tanúsága szerint a tájékoztatást követően a fenti információkat az Alosztályvezető a Panaszossal és a társával ismertette, akik azokat nem fogadták el. A panaszos társa ezek után kérte az Alosztályvezetőt, hogy menjenek fel együtt megnézni, hogy van-e ülőhely, a rendőr azonban ennek a kérésnek nem kívánt eleget tenni arra hivatkozva, hogy azt az utasítást, amely alapján a közterület-felügyelő a feladatát ellátja, nem vizsgálhatja felül. (Megjegyzendő, hogy a panaszos részéről a rendőrök irányába ilyen kérés nem hangzott el, ezt a momentumot a panaszbeadványában sem említette.)

Az Alosztályvezető végül közölte a rendőri intézkedés, illetve annak elmulasztása miatti panasztételi lehetőségeket a panaszossal és társával, majd * órákor a rendőrök elhagyták a helyszínt.

Ezt követően * órákor a Panaszos ismételt bejelentést tett telefonon a rendőrségre arról, hogy megnézte a videó közvetítést, és azt látta, hogy több szabad hely is van az ülésteremben.

Az Alosztályvezető * órákor megjelent az említett helyszínen, ahonnan a Városházára mentek a Panaszos után, aki közölte a rendőrökkel, hogy több férőhely is van a teremben, ennek ellenére továbbra sem mehetnek fel. A közterület-felügyelő – miután erről személyesen is meggyőződött – arról tájékoztatta az Alosztályvezetőt, hogy továbbra is csak a vendégek számára fenntartott helyek üresek, ahová folyamatosan érkeznek a napirendi pontokhoz kapcsolódóan a meghívottak, ezért nem áll módjában felengedni a Panaszost. A rendőrök ismételt tájékoztatták a Panaszost és társát a panasztételi jogokról, majd * órákor elhagyták a helyszínt.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította a Panaszos szabad mozgáshoz való jogának súlyos sérelmét, amely azáltal valósult meg, hogy a képviselő-testület ülésén nem vehetett részt.

Megállapítottam, hogy a kifogásolt helyzetet nem a rendőrség, hanem az önkormányzat döntése okozta, az intézkedő rendőrök cselekménye (a „jogellenes helyzet megszüntetésének” elmaradása) nem valósíthatta meg a szabad mozgáshoz való jog súlyos fokú sérelmét, mivel a tényleges feltartóztatás-, a tartózkodási hely megváltoztatásában történő akadályozás az eljáró rendőrök részéről nem merült fel.

A Panasztestület álláspontja szerint *„a rendőrségnek jelen esetben észlelnie kellett volna, hogy a panaszost egy napon belül két ízben is jogalap nélkül akadályozzák az ülésre való bejutásában, ezért a panaszossal szemben fellépő közterület-felügyelőt és biztonsági őroket figyelmeztetni kellett volna arra, hogy jogellenesen járnak el.”*

A rendőrség továbbította a Panasztestület részére olyan videofelvételeket is, amelyek nem a panasz időpontjában készültek, hanem az azt megelőző napon, egy hasonló tárgyú rendőri intézkedéshez kapcsolódóan. Az egyik videofelvételen látható és hallható, hogy a Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetője (a továbbiakban: Osztályvezető) arról tájékoztatta a Panaszost, hogy a Panasztestület „*határozata*” a közterület-felügyelőre nem vonatkozik, mivel az Rtv. 92. §-a alapján a rendőrség felügyeleti szerve a Panasztestület, nem a közterület-felügyelőké. A közterület-felügyelőnek, a polgármesternek és a jegyzőnek a megyei kormányhivatal a felügyeleti szerve, így erre tekintettel tájékoztatta a panaszost a panasztételi jogáról, valamint arról, hogy a panaszát hol és mennyi időn belül terjesztheti elő. A felvételen továbbá az is látható, hogy a beszélgetést követően az Osztályvezető az emeleti szintre felment, majd onnan visszaérkezve elmondta, hogy a jegyző utasította a közterület-felügyelőt, és az került részére meghatározásra, hogy a szabad helyek az ülésteremben a meghívott vendégek részére vannak fenntartva és ennek ellenőrzése a közterület-felügyelő dolga.

A másnapi, *-i felvételen az Alosztályvezető nem kért tájékoztatást a jegyzőtől, azonban a helyszínen jelenlevő közterület-felügyelő elmondása – a jelen intézkedést megelőző esetekhez hasonlóan – ugyanazt tartalmazta, így a rendőr kellő alappal következtetett arra, hogy az ügyben intézkedésre okot adó, a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető cselekmény (bűncselekmény, szabálysértés) nem következett be, ezért a további intézkedéstől jogszerűen állt el. Az intézkedő rendőr kizárólag a jogszabályok alapján, szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén jogosult, illetve köteles eljárni.

Az önkormányzat SzMSZ-ének 13. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „*A képviselő-testület ülése nyilvános. A nyilvános testületi ülésen a hallgatóság a kijelölt ülőhelyeken foglalhat helyet, és köteles tartózkodni a véleménynyilvánítás bármely formájától.*”. Az SzMSZ 14. § (1) bekezdése szerint „*A nyilvános testületi ülés közvetítése céljából zárláncú audiovizuális rendszer működik.*”. Az önkormányzat – az előző évek gyakorlatát követve – az ülés nyomán követését a sérelmezett intézkedés napján is zárláncú, élő, egyenes közvetítéssel biztosította. A jegyzőtől kapott előző napi felvilágosításra, valamint azon tényre tekintettel, hogy a jelen panasz tárgyát képező bejelentések kapcsán az eljáró rendőr őrnagy az intézkedési kötelezettséget a fentebb idézett normák szerint megalapozó jogsértés gyanúját nem állapította meg, ezért további rendőri intézkedést nem foganatosított, a bejelentés kapcsán szükséges és elégséges intézkedést végrehajtotta.

A Panasztestület állásfoglalása szerint, a rendőrség és az önkormányzat közötti szoros együttműködés „*nyilvánvalóan szükségessé teszi, hogy a rendőrség a helyi viszonyokat szabályozó legalapvetőbb önkormányzati normák, így az SZMSZ tartalmával tisztában legyen*”.

A Panasztestület megállapításával kapcsolatban fontosnak tartom kiemelni, hogy az Rtv. 2. § (2) bekezdésében rögzített együttműködési alapelvek általános jelleggel hatalmazzák fel a Rendőrséget a helyi önkormányzati szervekkel való együttműködésre. Az Rtv. 2. §-a az együttműködés lehetőségét azonban nem korlátozza a helyi önkormányzatokra, annak lehetőségét széles társadalmi érintettséggel (pl. állami szervek, társadalmi és gazdálkodó szervek, valamint állampolgárok és azok közösségei) határozza meg. A törvény szövegekörnyezetéből kiolvasható együttműködés általános jellegű, és az egyes szervek, szervezetek közötti megállapodás megkötésének lehetőségét biztosítja. A szervezetek között megkötött együttműködés sem lépheti túl azonban a jogszabályi keretek között meghatározott kötelezettségeket és jogosultságokat. Az intézkedő rendőr kizárólag a jogszabályok alapján,

szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén jogosult, illetve köteles eljárni. A jogszabályokból az sem következik, hogy rendőrnek kötelessége lenne azt vizsgálni, hogy a képviselő-testület ülésén ki vehet részt.

Megítélésem szerint nem volt elvárható a rendőrkapitányság valamennyi munkatársától az, hogy – ezen logika mentén – a kapitányság illetékességi területén lévő önkormányzati képviselőtestületek által megalkotott valamennyi rendeletet ilyen mélységében ismerje, különösen azokat nem, melyek nem a Panasztestület által hivatkozott helyi viszonyokat-, hanem pusztán a képviselő-testületek felépítését, működési rendjét szabályozzák, hiszen ezen szabályok nincsenek kihatással olyan életviszonyokra, melyek a rendőri intézkedés tárgyát képezhetik.

A Panasztestület szerint a rendőrség mulasztása egy közel háromnegyed éve hatályos norma nem ismeretének következménye. Ezzel kapcsolatban megállapítottam, hogy korábban, tehát mintegy 15 éven keresztül a képviselő-testület esetében ugyanazon SzMSz szabályozta a szervezeti és működési szabályokat. Az új SzMSz 2013. június 1-jén lépett hatályba, azonban a rendelkezésre álló adatok alapján a rendelet kihirdetése a hivatalos honlapon a sérelmezett esemény időpontjában feltehetően nem történt meg. Ezt maga a panaszos is – beadványának 1. oldalán – kifogásolta: *„ezen szmsz az önkormányzat honlapján még nem található (csak a régi), mert nem rakták fel az újat.”* Az ezzel kapcsolatos jogsértés megállapítása, valamint megszüntetése azonban – az intézkedő Alosztályvezető tájékoztatásának megfelelően – nem a rendőrség hatáskörébe tartozó feladat.

A rendőrök a panaszos azon bejelentésére, miszerint bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja merült fel, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségüket teljesítve két alkalommal is megjelentek a helyi önkormányzat épületében. Az Alosztályvezető a panaszos meghallgatása után az Rtv. 32. §-a alapján biztosított jogkörében felvilágosításért fordult a helyi önkormányzat működéséért felelős jegyző utasítására eljáró közterület-felügyelőhöz, akinek tájékoztatása alapján kellő alappal következtetett arra, hogy az ügyben intézkedésre okot adó, a közbiztonságot, a közrendet sértő vagy veszélyeztető cselekmény (bűncselekmény, szabálysértés) nem következett be, ezért a további intézkedéstől jogszerűen állt el.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1)-(3) bekezdésében rögzített rendelkezések alapján a képviselő-testület működése törvényességének biztosítása érdekében a kormányhivatal rendelkezik széles felügyeleti jogkörrel, mint arról a sérelmezett intézkedést megelőző napon is – mint már több esetben – tájékoztatták a Panaszost az azonos okból megpanaszolt rendőri intézkedés során.

A helyi jogszabályalkotás keretében meghozott, nem megfelelően közzétett, és alapvetően belső működési viszonyokat szabályozó norma ismeretének hiánya egyrészt nem vezethet a rendőri intézkedés jogszerűtlenségének megállapításához, másrészt a képviselő-testület által, a saját eljárására megalkotott norma helytelen alkalmazásából sem feltétlenül következik a rendőr irányába intézkedési kötelezettség.

A fentiek alapján az Alosztályvezető helyesen ítélte meg azt a körülményt, hogy rendőri intézkedés nem indokolt, és erről, valamint panaszjogáról tájékoztatta a panaszost. Az intézkedő rendőrnek nem feladata azt vizsgálni, hogy az önkormányzati jogszabályalkotásért felelős (SzMSz 26. §), a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459. § 11. pontja alapján hivatalos személynek minősülő jegyző a jelen intézkedést megelőző napon intézkedő rendőr részére megfelelő tájékoztatást adott-e a vonatkozó rendelet tartalmáról. Ugyanígy nem

feladata annak vizsgálata, hogy a jegyző utasítása alapján eljáró közterület-felügyelő tartalmilag megfelelő tájékoztatást nyújtott-e az SzMSz-ben foglaltakat illetően, tekintettel arra is, hogy a Panaszos azonos okból előterjesztett több korábbi panaszra kapcsán a jegyző és a polgármester a rendőrség részére a közterület-felügyelővel megegyező tartalmú tájékoztatást adott.

A *-n intézkedő Alosztályvezető alappal bízhatott a jegyző által egy nappal korábban adott, valamint a helyszínen tartózkodó közterület-felügyelő által adott információk valóságtartalmában, így összességében megfelelően döntött, amikor nem ellenőrizte személyesen, hogy az ülésteremben van-e szabad hely.

Az eset összes körülményét figyelembe véve az intézkedő rendőröknek az adott helyzetben nem volt olyan, a jogszabályban előírt kötelezettsége, amely alapján tevőlegesen – akár kényszerítőeszköz alkalmazásával – biztosítaniuk kellett volna a panaszos bejutását az ülésterembe. A fent idézett jogszabályhelyek értelmezése alapján, jelen esetben sem a közbiztonságot-, közrendet- vagy az államhatár rendjét sértő/veszélyeztető cselekmény-, sem pedig az életet-, testi épséget illetve vagyónbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás nem valósult meg, így a rendőrök a bejelentés kapcsán szükséges és elégséges intézkedést foganatosították.

A fentiek alapján a rendőri intézkedések foganatosítása a hatályos jogszabályoknak megfelelően, jogszerűen és szakszerűen történt, ezért a panaszt elutasítom.

2.) A Panaszos sérelmezte, hogy a kikerülő rendőrök nem voltak hajlandók alaposan megismerni azon tényeket, melyek alapján intézkedniük kellett volna.

Az Rtv. 32. §-a alapján „A rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.”.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint „A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.”.

Mint ahogy azt a Panasztestület is leírta állásfoglalásában, a helyszínen intézkedő rendőr az Rtv. 32. §-a alapján tájékoztatást kért a helyszínen tartózkodó közterület-felügyelőtől, aki ennek eleget tett. A rendőr ezt követően a kapott információkat ismertette a Panaszossal, amely rögzítésre került a videofelvételen. Az egy nappal korábban történt rendőri intézkedés során szintén megtörtént a helyszínen megjelenő rendőr részéről a tájékoztatáskérés, nemcsak a helyszínen tartózkodó közterület-felügyelőtől, hanem a jegyzőtől is. A jegyző által elmondott tájékoztatás a sérelmezett intézkedés időpontjába ismert volt a Panaszos előtt, mivel az előző napon rögzített felvételeken is jól érthető, amikor az intézkedő rendőr őrnagy közli vele a kapott információkat, amit maga a Panaszos is rögzített egy videofelvételen (www.youtube.com/watch?v=Sj7PIJONZLc, annak 6:50-7:30 közötti időszaka).

A rendőrségi videofelvétel tanúsága szerint a rendőr az intézkedése során minden általa ismert és a helyszínen feltárt adatot közölt a panaszossal, továbbá felhívta a figyelmét arra is, hogy hová fordulhat panasszal. Megállapítható, hogy az Alosztályvezető az Rtv. 24. §-a (1) bekezdésében foglalt elvárhatósági szinten tájékoztatta a panaszost a helyszínen megismert

adatokról. Az ügy végső kimenetelére (hogy a panaszost végül az ülésterembe nem engedték be) a rendőröknek nem volt befolyása, ezt a rendőri intézkedésen és a rendőrök felelősségi körén kívül eső körülményként kell értékelni.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőr az Rtv.-ben szabályozottak szerint eleget tett az ügy megismerésével kapcsolatos kötelezettségeinek, valamint a panaszos részére megfelelő tájékoztatást nyújtott, ezért az e körben előterjesztett panaszt elutasítom.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja és (2) bekezdése, valamint 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, a 32. §-a, a 92. § (1) és (3) bekezdései, és a 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdései;
- a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 26. §-a;
- az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról szóló 2012. évi CXX. törvény 22. § (4)-(7) bekezdése;
- a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 62/A. § (1) bekezdése;
- a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. § (1)-(3) bekezdései.

Budapest, 2015. szeptember 14.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**